No. 39. 1862.

MIDDELBURGSCHE COURANT.

Dingsdag 1 April.

P. KLEEUWENS EN ZOON GOES BOEKHANDEL

Editie van maandag avond 8 ure.

Middelburg 31 Maart.

Zaturdag heeft jhr. mr. W. C. de Jonge, bij koninklijk be- [illegible] benoemd tot griffier bij het provinciaal geregtshof van Zeeland, voor den hoogen raad (burgerlijke kamer) den bij de wet gevorderden ambtseed afgelegd. Heden morgen werd hij als zoodanig in eene openbare zitting van het hof alhier plegtig geinstalleerd.

De prokureur-generaal, mr M. Verbrugge, herinnert dat slechts weinige weken geleden de leden van het hof zich in eene openbare zitting vereenigden tot het installeren van een nieuwen raadsheer. Het toen gesprokene zal, naar hij meent, nog versch in het geheugen liggen, en wat zich toen liet wenschen — eene spoedige vervulling der vakature van griffier bij het hof — maakt thans het doel van dit zamenzijn uit. Hij wijst er op hoe er aanvankelijk bij de regering eene zucht tot besparing bestond, welke zich openbaarde in het onvervuld laten van hooge regterlijke betrekkingen, doch hoe men thans van dien hoogst gevaarlijken weg is teruggekomen. Men begreep dat wat de schatkist daarbij winnen kon minder belangrijk was, in verband met de vermeerdering van verantwoordelijkheid en zorg die daaruit voor de mindere ambtenaren ontstaan moest.

Voorts schetst spreker de betrekking van griffier als eene zeer omvattende. Hij beroept zich op den nieuw benoemde, die door een langdurig verkeer bij de regterlijke magt in staat is gesteld en de gelegenheid heeft gehad om de waarheid van het gesprokene te erkennen.

Twaalf jaren zijn voorbij sedert de benoeming van jhr. mr. W. C. de Jonge tot de vorige betrekking, welke plaats vond op 13 maart 1850. Toen ook had spreker de eer en het genoegen bij de installatie in eene hartelijke toespraak op den omvang dier betrekking te wijzen, en den benoemde te raden om de hem geschonkene gelegenheid niet ongebruikt te laten voorbijgaan. Thans mag hij erkennen dat aan dien raad gevolg is gegeven, en zonder vrees voor tegenspraak durft hij de verklaring afleggen dat de nieuwe betrekking aan den benoemde ten volle is toevertrouwd.

Spreker wenscht het hof, zich-zelven en vooral den benoemde met 's konings keuze geluk. Moge de betrekking van substituut-griffier voor alsnog onvervuld blijven, — dan wenscht hij den griffier de noodige zielskracht toe om de moeijelijke verpligtingen aan de vele werkzaamheden verbonden, naar eisch te kunnen volbrengen; dan raadt hij hem zijn volle vertrouwen te vestigen op Hem van wien licht en leven komt.

Ten slotte meent de prokureur-generaal dat de president en raden van het hof den benoemden griffier ongetwijfeld zullen achten als een dien zij sinds lange jaren hebben gewaardeerd en die ook de man hunner keuze is.

Na den benoemde ook in de welwillendheid van de leden der balie te hebben aanbevolen, verzoekt de prokureur-generaal voorlezing van het besluit van benoeming en der akte van eedsaflegging.

Op last van het hof door den raadsheer mr. J. W. de Bruijn van Melis- en Mariekerke hieraan voldaan zijnde, neemt de voorzitter mr. C. W. E. Vaillant het woord. De leden van het hof vereenigen zich gaarne met de woorden van den prokureur-generaal. De voorzitter acht de benoeming als eene hulde aan de verdiensten des benoemden, welke verdiensten steeds zijn erkend en gewaardeerd. Hij wenscht hem geluk met het ambt waartoe hij na vele jaren dienst geroepen is. Gedurende 16 jaren heeft hij veel met den griffier te zamen gewerkt, waarbij zij elkander steeds hebben bijgestaan, en nooit werd die goede verstandhouding eene enkele maal verstoord. Hij hoopt dan ook dat zij zal blijven voortduren in beider nieuwe betrekkingen, en drukt tevens den wensch uit dat den nieuw benoemden griffier gezondheid en krachten mogen geschonken worden om zijne werkzaamheden naar behooren te vervullen.

Hierna verklaart de voorzitter jhr. mr. W. C. de Jonge te zijn geïnstalleerd als griffier bij dit hof, hem verzoekende de voor hem bestemde zitplaats te willen innemen.

De geïnstalleerde brengt achtereenvolgens een woord van dank voor ondervondene welwillendheid aan het hof, den voormaligen griffier, den voorzitter en den prokureur-generaal. Den voorzitter daarenboven voor de verleende medewerking aan zijne benoeming, en den prokureur-generaal voor de woorden van vermaning en vriendschappelijke gezindheid tot hem gesproken, alsmede voor zijne bereidvaardigheid in het voldoen aan het verzoek om tot deze betrekking te worden voorgedragen.

Voorts rigt hij zich tot de aanwezige leden der balie, in wier tegenwoordigheid hij het bewijs vindt van hunne belangstelling. Onder verzekering van dienstvaardigheid, vriendschap en achting hoopt hij dat de tot dusverre bestaan hebbende goede verstandhouding steeds moge blijve voortduren, waartoe hij zich bij hen aanbeveelt.

De deken der orde van advokaten, mr. Ph. van den Broecke, wenscht namens de advokaten en prokureurs den benoemde geluk met zijne nieuwe betrekking, waartoe hij door de vereerende keuze des konings geroepen is. Die keuze is hen in allen deele aangenaam; want — had de keuze aan hen gestaan — wien anders zouden zij hebben kunnen kiezen dan hem dien zij sinds jaren als substituut-griffier hebben gekend en geacht. Onder dankbetuiging voor de tot hen gerigte toespraak, hopen zij dat de goede verstandhouding tusschen den benoemde en de balie voortdurend moge blijven bestaan.

Volgens het Journal des pays-bas wordt H. M. de koningin op 23 april te Parijs verwacht, om ongeveer eene maand aan het fransche hof te vertoeven. Later zou ook Z. M. de koning een bezoek aan dat hof brengen,

---

De beide laatste dagen der vorige week waren door het koninklijk gezin, te Amsterdam, gewijd aan het bezoeken van onderscheidene inrigtingen. Z. M. de koning en Z. K. H. de prins van Oranje bezochten vrijdag onder anderen het oude mannen- en vrouwenhuis, bragten vervolgens professor Vrolik een bezoek en bezigtigden daarna de diamantslijperij van den heer Coster. Ook aan de tusschenschool in de Oostenburger middenstraat werd een bezoek gebragt, waarbij de kinderen, in feestgewaad, den bezoekers een welkomslied zongen.

H. M. de koningin heeft vrijdag het museum Fodor en het meubelmagazijn van den heer D. Siem, in de Kalverstraat bezocht. In dit laatste deed zij ook eenige aankoopen.

Des avonds hebben de koning en de koningin, benevens de prins van Oranje, het tiende koncert der maatschappij Felix Meritis bijgewoond. De vorstelijke personen werden door het bestuur der maatschappij ontvangen en verschenen ongeveer ten 8 ure in de koncertzaal, waar zij met fanfares en het spelen van het volkslied werden begroet. Na het einde van het koncert, ongeveer ten 9½ ure, verliet het koninklijk gezin het gebouw, aan welks gevel eene schitterende gasverlichting was aangebragt.

Zaturdag begaven de koning en de prins van Oranje zich naar de zalen der maatschappij Arti et amicitiae, waarvan de nieuwe beschildering thans is afgeloopen. Z. M. werd begeleid door de heeren Herman ten Kate, Rochussen en Hofdijk. Laatstgenoemde bood Z.M. een exemplaar aan van de door hem vervaardigde toelichting der schilderstukken. Over de geheel eigenaardige dekoratie der zalen, welke met 's konings bezoek voor het eerst weder geopend werden, hebben wij onze lezers meermalen onderhouden. Wij hopen, nu alle schilderstukken geplaatst zijn, weldra door een onzer korrespondenten te worden ingelicht in hoe verre het geheel aan de verwachting beantwoordt.

Vervolgens bezigtigden de koning en de prins van Oranje het museum Fodor, het schilderijenkabinet van jhr. P. Six en Tecum Habita. Ook door de koningin werd laatstgenoemde instelling bezocht.

Heden morgen ten 11 ure zouden de vorstelijke personen met een extra trein naar 's Hage vertrekken.

Jl. vrijdag heeft de kommissie van de tweede kamer der staten generaal, belast met het houden eener enquête over de marine, onder voorzitterschap van den heer Dullert het eerst als deskundige gehoord den schout bij nacht B. G. Escher; den volgenden dag zijn gehoord de heeren J. W. L. van Oordt, hoofd-direkteur der stoomboot-maatschappij te Rotterdam en D. L. Wolfsen, vroeger direkteur van het stoomwegen van Soerabaya, thans direkteur der grofsmederij te Leiden.

Men wil weten, dat eerstdaags een koninklijk besluit het licht zal zien, waarbij het personeel der ambtenaren aan de provinciale griffie van iedere provincie afzonderlijk zal geregeld worden. Daarbij zou het getal en de vaste jaarwedden der kommiesen, adjunkt-kommiesen en klerken bepaald en vastgesteld worden en de voordragt voor die ambtenaren na afgelegd openbaar examen plaats hebben. De benoeming zou door Z. M. den koning geschieden. (*Algem. Handelsbl.*)

Aangaande het te Amsterdam in de laatste helft der maand april e. k. te houden concours, uitgeschreven door het letterlievend genootschap: Door oefening grooter, kunnen wij melden, dat bij de door de feest-kommissie gehouden loting de navolgende rederijkerskamers ter mededinging zijn aangewezen, als: Oefening en vriendschap, te Amsterdam; Olympia, te Helder; Oefening kweekt kennis, te Purmerende; Apollo, te Haarlem; Rhijnvis Feith, te Zwolle; Vondel, te Zaandam; Utilitas, te Edam; Demosthenes, te Deventer; Hooger zij ons doel, te Amsterdam en Bogaers, te Zaandijk.

* Uit Utrecht schrijft men ons 28 dezer:

„Gisteren avond had alhier de 5de voorlezing van den heer ten Kate plaats. Zij behandelde den Faust van Göthe; — maar was haar onderwerp schoon, hoe verre stond zij zelve bij hare voorgangster achter! Wij duiden het den heer ten Kate niet ten kwade, dat hij buiten staat is, den diepen zin van dit drama geheel voor ons te verklaren, te waarderen zelfs; wij weten dat daartoe eene meer dan gewone historische kennis en filosofische ontwikkeling vereischt worden, en dat men, naar het woord van een der beste verklaarders van den Faust, om Göthe te begrijpen hem moet „nageleefd" hebben, iets dat zeker met den heer ten Kate het geval niet is geweest. Maar toch, wilde hij volstrekt over den Faust spreken, en had hij zich daarbij niet gewaagd aan eene beoordeeling, of liever veroordeeling, van Duitschlands grootsten dichter, enkel uit eene zeer oppervlakkige en partijdige beschouwing van diens hoofdwerk; had hij zich vergenoegd met ons te wijzen op de vele litterarische verdiensten en poëtische schoonheden van den Faust, en dat even onpartijdig gedaan als toen hij ons Bilderdijk en da Costa in hunne dichterlijke waarde schetste: de heer ten Kate zou, wij zijn er overtuigd van, eene zeer goede lezing hebben voortgebragt. Die, welke hij ons nu deed hooren, miste grondigheid en onpartijdigheid, eenheid en harmonie.

„De heer ten Kate begon met ons te wijzen op het groote aantal wondervertellingen en tooververhalen reeds in oude tijden in omloop en die vooral in de middeleeuwen menige sage deden ontstaan. Eene van de meest beroemde uit dien tijd was die van den dokter Faust. Zij trok de aandacht van Göthe, wien zij aanleiding gaf tot den vorm van het beroemde drama, waarin deze dichter zijne levens-, zelf- en wereldbeschouwing heeft nedergelegd. Faust, zoo als hij hier voorkomt, vertoont ons het beeld van Göthe zelven, met zijn rusteloos, steeds onbevredigd zoeken naar waarheid: ten Kate zag echter in dit drama voornamelijk een bewijs, hoe ongelukkig de toestand is van den natuurlijken mensch, die zonder God en Christus de waarheid, en in het pantheïsme zijn heil zoekt. Want Göthe was, volgens ten Kate, geen christen. Deze vaak verdedigde en betwiste stelling werd hier zonder eenig bewijs uitgesproken: of men haar beaamt, hangt natuurlijk geheel af van de opvatting, die men van het christendom heeft. — Göthe verstond, volgens ten Kate, uitstekend de kunst om de natuur en de menschenwereld objektief te schetsen, maar zijn eigen *ik* ontbrak er steeds aan, of het moest dat *ik* zijn, dat zeer goed wist en weten wilde dat hij een groot dichter was. Het is waar, zeide ten Kate, ook door Göthe zijn heerlijke, onvergetelijke woorden tot de menschheid gerigt, woorden vol diepen zin en verhevene waarheid; maar heeft ook niet Bileam, als het ware zijns ondanks, de goddelijke profetie over Israël uitgesproken?

„Het schijnt ongeloofelijk, dat dergelijke uitspraken uit den mond van een talentvol dichter gehoord worden, in onzen tijd, in ons vaderland. Hoe, Göthe schetste de natuur en de wereld enkel objektief, zonder ze met zijn eigen subjektief gevoel weêr te geven? Maar maakt niet juist die inmenging, als wij het zoo noemen mogen, van dat subjektieve gevoel, dat weêrgeven van de wereld met den indruk dien ze op het dichterlijk gemoed gemaakt heeft, het wezen der poëzie uit? En dat zou bij Göthe, bij Duitschlands grootsten, onsterfelijken dichter, ontbroken hebben? Neen, zelfs eene vlugtige kennismaking met zijne lyrische gezangen vooral, is genoeg om ons van de ongegrondheid dier bewering te overtuigen.

„De heer ten Kate verplaatste ons nu in de studeerkamer van Faust, zoo als hij, onvoldaan door hetgeen hij in alle wetenschappen voor zijne brandende dorst naar waarheid gevonden had, en thans in de magie verdiept, den aardgeest oproept, en als ook deze verdwenen is zonder hem bevredigd te hebben, de duistere zee der eeuwigheid wil ingaan om de geheimen aan de overzijde des grafs te doorgronden. Reeds houdt hij den gifbeker in de hand, maar het klokgelui en de koorgezangen aan den paaschmorgen roepen dierbare herinneringen uit zijn kindschheid bij hem weder, en weêrhouden hem van zelfmoord.

„Vervolgens schetste ten Kate ons de wandeling, door Faust op dien paaschmorgen onder de vrolijke, onbezorgde menigte en in de schoone natuur gedaan. Hiervan ging hij over tot de beschrijving van de roerend-schoone tooneelen, waarin Margarete zulk eene tragische rol vervult, en hij eindigde met het tooneel waarmede het eerste deel van den Faust besloten wordt, dat van Margarete in den kerker.

„Van het tweede deel van den Faust heeft ten Kate niet gesproken; den draad, die door het geheele dichtstuk heenloopt, heeft hij ons niet aangewezen; de oplossing, door Göthe van het groote probleem gegeven, heeft hij ons niet ontvouwd, maar wel ze mislukt genoemd, omdat zij niet gezocht was aan den voet van het kruis.

„Ten Kate's 5de voorlezing is, wij aarzelen niet het te herhalen, eene ongelukkige geweest. De indruk, door haar gemaakt, kan geen andere geweest zijn dan dat zij, die den Faust kenden, over het gehoorde zeer onvoldaan waren, en zij, wien het drama nagenoeg vreemd was, weinig lust gevoelen om zich nader in betrekking te stellen tot dien „bijbel van het pantheïsme," dat „evangelie van den natuurlijken mensch," een onchristelijk produkt van een egoïstischen geest. Het is hier natuurlijk de plaats niet, den grooten Göthe te verdedigen, maar wij moeten protest aanteekenen tegen de wijze, waarop hij door ten Kate werd beschouwd.

„Dat, bij dit alles, in de lezing gedeelten voorkwamen, den heer ten Kate ten volle waardig, behoeft geene vermelding. Wij denken hier aan de schoone beschrijving van Mephistophelês, en aan verscheidene der vertalingen, tusschen het gesprokene ingelascht. Wij ontvingen echter den indruk, als of

de heer ten Kate alles, of het meeste, had bijgebragt, wat door hem vroeger uit den Faust in onze taal vertolkt was, en dit had aaneengeregen, om zoo een geheel te krijgen, voor eene voorlezing geschikt. Maar dan is het ook niet vreemd, dat de eenheid geheel ontbrak, en dat Faust in het begin zijner ontwikkeling door den spreker verlaten werd, die zich nu plotseling bijna uitsluitend met de arme Margarete ging bezig houden.

„Nog eene 6de maal wil de heer ten Kate zijne hoorders bijeen doen komen, om hun dan eene bloemlezing uit zijne eigene poëzie te doen hooren. Wij hopen van harte, dat de ongunstige indruk, gisteren gemaakt, dan geheel moge uitgewischt worden."

Benoemingen en besluiten.

LEGER. Op verzoek pensioen verleend, ten bedrage van f 990 's jaars, aan den kapitein van het 4e regement infanterie C. F. C. Scheurer.

Eervol ontslag uit de militaire dienst verleend, op verzoek en onder toekenning van pensioen, aan den magazijnmeester 1e klasse, kapitein der artillerie van het leger in Nederlandsch Indië J. P. Huyser, thans met verlof hier te lande; en aan den luitenant-kolonel der infanterie van het leger in Nederlandsch Indië J. C. J. Smits, thans met verlof hier te lande.

Benoemd tot kolonels: bij het 3e regement infanterie de luitenant-kolonel J. C. W. Beekman, kommandant van het korps; bij het 4e regement de luitenant-kolonel W. A. van Toll, kommandant van het korps; en bij het algemeen depôt van discipline de luitenant-kolonel C. F. de Bock, kommandant van het korps.

MINISTERIËLE DEPARTEMENTEN. Op verzoek eervol ontslag verleend aan den referendaris bij het departement van binnenlandsche zaken J. C. Eyssell, met dankbetuiging voor zijne langdurige goede diensten; en als zoodanig benoemd de hoofdkommies J. F. Boogaard.

SCHUTTERIJEN. Op verzoek eervol ontslag verleend aan de 1e luitenants bij het bataljon no. 5 der rustende schutterij in deze provincie J. H. Danckaert en P. Alvarez Geene; en benoemd bij het zelfde bataljon: tot kapitein de 1e luitenant-adjudant A. G. V. Hombach, tot 1en luitenant-adjudant de 2e luitenant C. C. P. Pierssens, tot 1e luitenants de 2e luitenants P. H. de Ridder en J. A. Duwooz, en tot 2e luitenants de sergeant-majoor P. Buijsrogge en de sergeanten L. N. Stubbe en L. H. Maertens.

BELASTINGEN. Op verzoek buiten werking gesteld de benoeming van den heer J. de Rochefort, als ontvanger der direkte belastingen en akcijnsen te Akkerwoude, zoo dat hij in zijne tegenwoordige betrekking te Balk zal verblijven; en benoemd tot ontvanger der direkte belastingen en akcijnsen te Akkerwoude c. a. de heer W. Ruitinga, thans in de zelfde betrekking te Makkum.

Marine en leger.

Wij vernemen dat de miliciens der ligting van den jare 1861, welke zich nog in reserve bevinden, den 22 mei in werkelijke dienst bij hunne korpsen zullen worden opgeroepen, ten einde gekleed en in den wapenhandel geoefend te worden.

— De miliciens der ligting van 1860 behoorende tot het 1e, 2e en 5e regement dragonders, die zich thans met onbepaald verlof bevinden, worden uit hoofde van te weinig dienstdoende manschappen bij die korpsen, op den 10 april a. s. daarbij weder onder de wapenen geroepen.

Koloniën.

Heden is de oost-indische landmail via Marseille hier aangekomen, — zoo als gewoonlijk meer dan 24 uren later dan in andere provinciën. De berigten van Batavia loopen tot 14 februarij.

Het belangrijkste nieuws betreft de onderwerping van Hidayat en — de door hem gepleegde misleiding? Wij willen niet beslissen, maar zoo veel de tijd ons toelaat hier laten volgen wat we in verschillende bronnen vermeld vinden:

In eene bijzondere briefwisseling wordt ons gemeld:

* „Het is hier in de afdeeling Martapoera bij voortduring stil. Alleen dezer dagen onderwierp zich Pangerang Hidayat, de vorst van het rijk van Banjer, die zoo onhandig van zijn erfgoed was beroofd geworden en, daarover verstoord en niet zonder reden, ons den oorlog aandeed. Wij hadden medelijden met dien gevallen vorst, die toch eene regtvaardige zaak voor had en nu — vergiffenis en genade is komen afsmeeken van ons, die hem voor altoos uit zijn vaderland en naar Java verbannen zullen, en toch eigenlijk van zijn val de oorzaak geweest zijn.

„Kommer stond op zijn gelaat te lezen, evenzeer als gebrek, want dat had hij gedurende bijna drie jaren aanhoudend geleden. Hij is iemand van 30 a 40 jaren, vermagerd en bleek, loopt waggelend en voorover gebogen. Hij is de man die den moord, althans de verwoesting van Kalangan heeft gelast en ook daarvoor strafbaar is.

„Hoe ellendig zal hij zich niet gevoeld hebben toen hij hier kwam en van zijn voormalige woonstede, de Kraton, niets meer vond dan de oude wallen.

„Thans is er een groote stap tot bevrediging gedaan en kan ten minste het einde van den krijg voorzien worden, die reeds 40 officieren gekost heeft en een massa geld, om niet te spreken van het aantal soldaten, die er bleven. En wat zal nu het einde zijn? Zullen wij dit groote rijk kunnen blijven bezetten? alleen de afdeeling Martapoera, die er een derde deel van uitmaakt is twee maal zoo groot als Nederland!

„Eerstdaags gaat van hier een groote kolonne naar de Tewech, waar vroeger „de Onrust" is afgeloopen."

De Javabode geeft het volgende verhaal:

„Op den 28 januarij is Hidayat met zijn gezin en gevolg te Martapoera aangekomen om zich te onderwerpen. Den 30 daaraanvolgende heeft hij ootmoedig vergiffenis gevraagd aan den luitenant-kolonel, waarnemend resident, die inmiddels te Martapoera was gekomen. Deze vergiffenis werd hem geschonken, onder uitdrukkelijke voorwaarde dat hij naar Java zoude vertrekken, Hidayat betoonde zich tot dit vertrek genegen, en den 3 februarij werd tot zijn vertrek bepaald.

Op dien morgen zeer vroegtijdig ontving de luitenant-kolonel waarnemend resident, die inmiddels naar Bandjermasing was teruggekeerd, de tijding, dat de regent van Martapoera aan den majoor, waarnemend assistent-resident Koch, des avonds te voren had berigt, dat de bevolking zich tegen het vertrek van Hidayat wilde verzetten.

De luitenant-kolonel Verspijck vertrok onmiddellijk op het ontvangen dezer tijding en kwam dien zelfden dag nog te Martapoera aan, waar hij den volgenden stand van zaken vond.

De waarnemende assistent-resident embarkeerde zich des morgens van dien dag aan boord eener praauw, met een detachement, om Hidayat, die zich met zijn gezin en gevolg in twee andere praauwen bevond, naar de stoomboot van Os te begeleiden, welke hem naar Bandjermasing zou brengen, alwaar de stoomschepen Bali en Celebes op hem wachtten. Hidayat was reeds van wal gestoken, toen hij eenklaps terugkeerde, door een talrijken en goed gewapenden volksoploop begeleid.

Aan den majoor, waarnemend assistent-resident, werd op zijne vraag wat dit te beteekenen had, geantwoord dat men in geen geval Hidayat naar Java wilde laten vertrekken, waarop deze hoofd-officier besloot geen geweld te gebruiken, maar zich in de redoete te retireren. Hidayat en Demang Lehman waren intusschen in de nabijheid van Martapoera.

Bij zijne aankomst ontving de luitenant-kolonel een verzoekschrift van de geestelijkheid aldaar, de bede inhoudende Hidayat niet van de kust te verwijderen.

Ter vermijding van bloedvergieten heeft de luitenant-kolonel vermeend geen dadelijk geweld te moeten gebruiken, maar te trachten langs den weg van onderhandeling tot het beoogde doel te geraken."

Het Bataviaasch handelsblad laat zich in zijn overzigt aldus uit:

„Van Bandjermasing zijn belangrijke berigten ontvangen. Pangeran Hidayat heeft daar een stuk inlandsch hoog spel vertoond.

Hij is onder vrijgeleide naar Martapoera afgekomen, heeft een zamenkomst met den civielen- en militairen gezaghebber, den luitenant-kolonel Verspijck, gehad, schijnbaar vergiffenis gevraagd en verkregen, onder voorwaarde dat hij zich naar Java zou begeven. Hij heeft zich ook schijnbaar ingescheept, maar is toen weder gedebarkeerd en onder de bevolking verdwenen. De overste Verspijck, die reeds weder naar Banjermasing was vertrokken, is spoedig teruggekomen en heeft in plaats van Pangeran Hidayat een — zeker onder diens medewerking — opgemaakt rekwest gevonden, waarin het goevernement wordt verzocht, Pangeran Hidayat niet van Borneo te verwijderen.

De weg van de toestemming tot dit verzoek en den troon van Banjermasing zou slechts een paar stappen bedragen en er zijn hier nog indische specialiteiten, die de leer voorstaan, dat het goevernement niets beter kan doen, dan tot sultan van het rijk van Banjermasing te benoemen den ontrouwen rijksbestierder Hidayat, den moordenaar van Kalangan Hidayat, en den sedert jaren vogelvrij verklaarden opstandeling Hidayat.

Men is hier zeer verlangend naar nadere berigten; bovenal begrijpt men niet, waarom de resident na de konferentie met Hidayat niet te Martapoera is gebleven, en diens inscheping en vertrek in persoon heeft gedirigeerd. Indien staatkunde gebood, hem vergiffenis te schenken, om aan den bloedigen opstand een einde te maken, dan gebood die zelfde staatkunde voorzeker, hem niet te vertrouwen en behalve de troepen een oorlogsstoomer voor Martapoera gereed te hebben, ten einde Pangeran Hidayat met militaire honneurs naar boord te geleiden, en gedurende zijn togt door de rivieren daarmede te omringen.

Men koestert hier weinig hoop dat hij op zijne aanbieding, naar Java te vertrekken, thans weder zal terug komen, nu hij zich door de bevolking en de hoofden gesteund ziet; alles zal afhangen van de houding die Demang Lehman aanneemt. De geheele geschiedenis heeft het aanzien van hetgeen men noemt: ein schlechter Witz."

Gemengde berigten.

De heer Ed. Wellschläger, die een geheel nieuw personeel heeft geëngageerd, zal dit jaar waarschijnlijk weder vele nederlandsche kermissen bezoeken. — De kerkeraad der christelijk afgescheidene gemeente te Amsterdam heeft een protest aan den gemeenteraad ingezonden tegen het raadsbesluit van 19 maart betreffende de vergunning om des zondags avonds in den stads schouwburg te mogen spelen. — Eenige amerikanen hebben gezamenlijk eene premie van 500 dollars uitgeloofd voor de vervaardiging van een allezins geschikt vaderlandsch lied. Ruim 1200 stukken zijn er ingekomen, waaronder, naar de uitspraak der kommissie van beoordeelaars, niet één was dat aan de daartoe gestelde vereischten genoegzaam voldeed, om er de premie aan toe te kennen. Er is echter besloten de amerikaansche bevolking zelve te laten beslissen, welk stuk het meest algemeen in haren smaak zou vallen. Daartoe zijn nu die 1200 verzen bij elkander uitgegeven in één werk, hetwelk voor slechts 1 dollar verkrijgbaar is gesteld en waarbij de heer Richard Grant White, bekend door zijne kommentarien op Shakespeare, ter toelichting van het een en ander een vertoog heeft geschreven. Het boekdeel is tevens verrijkt met de woorden en muziek der vaderlandsche liederen, die in Europa het meest algemeen in smaak zijn.

BUITENLAND.

Algemeen overzigt.

Le constitutionnel bevat een artikel waarin hij heftig te velde trekt tegen het verspreiden van berigten door buitenlandsche couranten, die somtijds van allen grond ontbloot zijn. „Er is geen berigt, zeide eertijds Beaumarchais, hoe dwaas en hoe ongerijmd ook of het vindt geloof bij het publiek eener groote stad. Op dit oogenblik schijnt geheel Europa de groote stad van Beaumarchais en ieder gerucht, hoe onwaarschijnlijk of lasterlijk ook, vindt bijval." — „Stellen wij nu voor een oogenblik, zegt daarop Le temps, dat Le constitutionnel gelijk heeft; stellen wij voor een oogenblik dat er eene groote zamenzwering bestaat tusschen de korrespondenten om het fransche goevernement in een ongunstig daglicht te stellen. Hoe is het dan mogelijk aan deze korrespondenten om eenige waarschijnlijkheid aan hunne uitvindingen te geven? Waarom trekken zij niet te velde ook tegen eene andere regering? Waarom is het alleen met betrekking tot Frankrijk, dat de eerste die dit wil de publieke opinie van Europa kan misleiden? Le constitutionnel had zich dat behooren af te vragen en wij zijn verzekerd dat hij er gemakkelijk het antwoord op had kunnen vinden. Men weet dat de drukpers in Frankrijk niet vrij is, en de vreemdeling gelooft haar nog afhankelijker van de regering dan zij werkelijk is; de vreemdeling heeft de gewoonte verloren om in de fransche dagbladen zich denkbeelden te vormen omtrent den gang van zaken in dat land. Hij heeft geen vertrouwen in ons; en daarom hebben de korrespondenten zoo veel kans van geloof te vinden; daarom is Europa de groote stad van Beaumarchais geworden; daarom kan men revolutiën aankondigen en kanonnen in de straten doen stellen. Als de parijsche dagbladen zwijgen dan trekt men daaruit in den vreemde het gevolg dat het hun verboden is te spreken; als zij geruchten tegenspreken twijfelt men of zij wel onafhankelijk zijn. Daarbij moeten wij nog opmerken dat zij somtijds ook in de onmogelijkheid zijn om valsche geruchten tegen te spreken, daar alle vreemde dagbladen hun niet regelmatig worden toegezonden, en juist van de minst welgezinde schijnt de dienst al bijzonder slecht ingerigt te zijn, behalve wat betreft de exemplaren voor Le constitutionnel. Ziedaar de oorzaak van het ongelukkig verschijnsel, dat niet weg is te nemen zonder de geheele herstelling der vrijheid van drukpers. De regering zal er aan denken als zij ernstig den leeftogt wil afsnijden voor de buitenlandsche korrespondentiën." De fijne ironie, — aan Le temps in 't algemeen en aan den heer Nefftzer in 't bijzonder eigen, — die ook weder in dit stuk doorstraalt, is altijd bewonderenswaardig en geeft aan den voortdurenden strijd tusschen deze twee dagbladen eene levendigheid en aantrekkelijkheid die men bij gewone couranten-polemiek maar al te dikwijls in grofheid en platheid ziet ontaarden.

Een enkel schitterend voorbeeld vonden wij daarvan dezer dagen nog met betrekking tot het veel besproken artikel der Amsterdamsche courant: „Het aanstaande bezoek des konings," dat zelfs van het standpunt van dat blad niet van groote onhandigheid kan worden vrij gepleit. Op de woorden van afkeuring welke vele dagbladen over dat artikel moesten uiten, gaf de Amsterdamsche courant een antwoord, waaraan wij de volgende zinsneden ontleenen:

„Het Handelsblad laat zich weder over binnenlandsche aangelegenheden hooren, à propos van ons artikel. Het (oude) Dagblad van 's Gravenhage is ook al bekommerd. In de beide artikeltjes treft den aandachtigen lezer weder een opmerkelijke familjetrek. Men zou zeggen, dat de handelsbladsche politiek gedistilleerd wordt uit het drab van de universele inktflesch der redaktie van het oude Dagblad. Wel onderrigte personen beweren, dat die flesch een soort van tooverflesch à la Bamberg is, waaruit allerlei geschonken wordt aan een menigte dagbladen. Ditmaal heeft het Handelsblad blijkbaar de „bokkepruik" bekomen die op den bodem ligt.

„Dit ter geruststelling van de Utrechtsche courant, het oude Dagblad, het Handelsblad en konsorten. En wat nu hare koddig-wijsneuzige opmerking betreft: „de natie spreekt door hare vertegenwoordigers tot den koning," — en dat NB! terwijl die vertegenwoordigers weken lang stilletjes worden thuis gelaten, en dat blijkbaar dan ook veel gemakkelijker vinden! — hebben wij eenvoudig de schouders op te halen, met de vraag of de Utrechtsche courant en de verdere ten onregte gealarmeerde politieke zielen meenen dat de koning audiëntie te Amsterdam verleent om met de burgers over het weder, de opera enz. te spreken, dan wel om over degelijke aangelegenheden degelijke taal te hooren?"

Dit éene voorbeeld is zeker voldoende als bewijs voor hetgeen wij beweren.

Volgens berigten uit Turijn is de admiraal Persano — wiens portret wij in een onzer laatste nommers hebben geschetst — bezig eene belangrijke uitbreiding te geven aan de italiaansche marine. Op zijn bevel zal er in de Middellandsche zee een evolutie-eskader worden bijeen gebragt van zes stoomfregatten, waarover het opperbevel zal worden opgedragen aan den admiraal Albini.

Onder de berigten die omtrent de expeditie van Mexiko in omloop zijn, behoort ook dat de admiraal Jurien de la Gravière door een ander bevelhebber zal vervangen worden, daar Napoleon niet bijzonder tevreden schijnt over den loop der zaken in die landstreek.

Men verneemt dat het dagblad La presse binnen kort van politiek gevoelen zal veranderen, door het besluit der aktionarissen om de redaktie op te heffen en de leiding voortaan op te dragen aan den gerant, achter wiens naam zich niemand anders schijnt te verbergen dan de heer Emile de Girardin. In dit geval zou prins Napoleon een derde orgaan krijgen bij zijne twee anderen, L'opinion nationale en Le constitutionnel, daar de overeenkomst tusschen de gevoelens van den prins en den heer Emile de Girardin vrij wel bekend is.

De berigten uit Pruissen doen vermoeden dat door den invloed, dien de regering op de verkiezingen tracht uit te oefenen, de klove tusschen den koning en de natie slechts wijder zal worden. De partij van den vooruitgang zal, naar het zich laat aanzien, in de nieuwe kamer sterker vertegenwoordigd zijn dan in de ontbondene. De meest gematigde organen erkennen dat den koning geen ander middel overblijft dan een coup d'état of het volgen van den zuiver konstitutionelen weg.

Over Griekenland ligt nog eene ondoordringbare sluijer. Het eenige dat vrij duidelijk kan genoemd worden is dat de kroon van koning Otto groot gevaar begint te loopen. Niet alleen het volk mengt zich langzamerhand in de revolutio-

...bewegingen, maar zelfs nemen de desertiën bij het leger dagelijks toe. Een groot bewijs voorzeker van de magteloosheid der regering, is dat niemand gezind schijnt zich te onderwerpen, niettegenstaande dezer dagen door den koning amnestie is afgekondigd. Wel meldde een telegrafisch berigt van 28 maart, dat Nauplia zich had overgegeven en de hoofden, welke niet begrepen waren onder de amnestie, gevlugt waren; maar dit berigt behoeft nog bevestiging.

Het oostenrijksche goevernement heeft eene cirkulaire gezonden aan alle diplomatieke agenten in Griekenland om te zorgen dat Oostenrijk niet in het minst gemengd worde in de revolutionaire beweging aldaar.

Volgens tijdingen uit New-York van 17 maart heeft de generaal Mac Clellan eene veel beteekenende proklamatie gerigt aan het leger van den Potomac, waarbij hij o. a. zeide: „Ik zal u thans naar een beslissend slagveld geleiden; ik zal thans van u eischen lange marschen en ontberingen." De gekonfedereerden hadden op 3 maart 90,000 man te Manassas en in het geheel 150,000 in de omstreken die in korten tijd vereenigd konden zijn. Een gedeelte van de vloot der gefedereerden is de Mississippi afgezakt.

Engeland.

Volgens berigten uit Londen van 26 maart blijkt dat lord Palmerston weder een nieuwen aanval van jicht heeft gehad. Gedurende zijne afwezigheid in het huis der gemeente heeft sir Robert Peel eenen hevigen strijd gevoerd met een der leden uit Ierland, op een punt waar juist de katholieke afgevaardigden bijzonder achterdochtig zijn en bij het begin eener diskussie waarbij hunne ondersteuning voor het ministerie van groot belang is. De kwestie aan de orde betrof een amendement met betrekking tot de wet op de behoeftigen in Ierland. De uitvoering dezer wet is opgedragen aan eene kommissie van drie leden, en ofschoon in Ierland de kwestiën van nationaliteit en godsdienst eene eerste rol spelen, zoo bestaat toch die kommissie uit drie engelschen, die allen protestanten zijn. Daar men nu bij de uitvoering dezer wet in betrekking komt met de roomsch-katholieken, beklagen zich de iersche afgevaardigden die tot dat kerkgenootschap behooren over de uitsluiting van hunne geloofsgenooten in die kommissie, en nemen dit als voorwendsel om weder hunne oude klagten in te brengen tegen de aanmatigingen van het anglicanisme en tegen den vijandigen geest die er bestaat bij de regering en de oorzaak is van de rampen die Ierland treffen. De regering heeft hierop geantwoord dat de keuze geheel onwillekeurig is geschied wat het punt van godsdienst betrof; men heeft de mannen gekozen die daartoe het meest geschikt voorkwamen, zonder daarbij andere omstandigheden te laten gelden, en als de katholieken kandidaten hebben, die de geschiktheid bezitten om gekozen te worden, dan zal dit ook bij de aanstaande vakantiën zekerlijk wel geschieden.

Deze verklaringen hebben echter de misnoegdheid der ieren niet kunnen weg nemen; het volk en de katholieken vooral zien steeds sedert lang in de zamenstelling van die kommissie een duidelijk bewijs van het systeem waarover zij zich reeds zoo lang en tijd heftig beklagen.

Op het oogenblik dat weder een iersch afgevaardigde dit punt aanraakte heeft sir Robert Peel hem krachtig geantwoord, — hetgeen zijne tegenstanders slechts meer in den waan gebragt hebben dat er groote sympathie bestond van dezen sekretaris van staat voor de ultra-protestantsche partij in Ierland.

— In het huis der gemeenten is dezer dagen door den heer Bayard, in antwoord op de aan hem gedane interpellatiën, de verklaring afgelegd, dat de onderhandelingen met België, met betrekking tot het handelstraktaat waren afgebroken, ten gevolge van de onmatige vorderingen van dit land met betrekking tot afkoop van de Scheldetol.

Pruissen.

Te Keulen is op den 25 maart eene vergadering van kiesbevoegden gehouden, ten getale van 2000, waarop het volgende is besloten:

1. De kamer van afgevaardigden is ontbonden ten gevolge van de motie Hagen. De ministers die ten minste in beginsel de wettigheid der motie hebben erkend zijn ontslagen; de aangeblevenen zijn het oneens met de meerderheid der kamer. Daardoor wordt het meest beduidende regt der nationale vertegenwoordiging, het toezigt op het budget, in gevaar gebragt.

De cirkulaire aan de kiezers van den minister van binnenlandsche zaken op 22 maart stelt als vijandig tegen de kroon, de vooruitgangspartij, die met de onafhankelijke afgevaardigden de meerderheid der kamer uitmaakt.

Zie daar dus de ontbonden kamer beschuldigd van het konstitutioneel beginsel te hebben verlaten en een vijandigen geest te koesteren tegen de magt der kroon.

„De vergadering verklaart in tegendeel dat

1. De afgevaardigden die gestemd hebben vóór het voorstel Hagen van hun regt gebruik gemaakt en hun pligt vervuld hebben.

2. Elke schending van dat konstitutioneel regt is eene schending van de konstitutie zelve.

3. De konstitutionele regten der kroon zijn volstrekt niet aangetast, door het regt dat de kamer van afgevaardigden heeft uitgeoefend.

4. De kiesbevoegden moeten bij de nieuwe verkiezingen toonen dat zij besloten hebben zoo wel de regten der kroon te eerbiedigen, als die der nationale vertegenwoordiging te handhaven.

Deze verklaring is met algemeene stemmen aangenomen. De tweede was van den volgenden inhoud: „De vergadering drukt den wensch uit dat zich weldra in elk kiesdistrikt der rijnprovincie een komité van kiesbevoegden vorme der duitsche vooruitgangspartij, hetwelk zijne kandidaten voor leden van de kamer van afgevaardigden nog vóór de definitieve verkiezingen van kiezers zal openbaar maken om op die wijze invloed uit te oefenen op de kiesbevoegden."

Op verschillende andere plaatsen zoo als Bonn, Bielefeld enz. zijn vergaderingen, gelijken geest ademende, gehouden en besluiten genomen in bovengenoemden zin. Van de zijde der pruissische regering schijnt men ook hemel en aarde te bewegen om bij de aanstaande verkiezingen de meerderheid te verkrijgen. Cirkulaires en agenten worden daartoe overal heengezonden.

België.

In de zitting der kamer van vertegenwoordigers zijn donderdag en vrijdag beraadslagingen gevoerd over het budget voor openbare werken. Onderscheidene sprekers vroegen bij die gelegenheid verbeteringen van wegen, vaarten enz. voor het distrikt waarin zij gekozen worden. Van de voorstellen in dien geest gedaan, trok het meest de aandacht dat van den heer Kervijn van Volkaersbeke om het kanaal van Neuzen naar Gent met dat van Gent naar Brugge in verbinding te brengen. De voorsteller wilde daardoor aan vele werklieden van Gent werk verschaffen en alzoo in de groote ellende van het oogenblik eeniger mate voorzien. De minister beloofde dit werk zoo spoedig mogelijk te doen uitvoeren. Het plan was echter nog niet genoegzaam onderzocht en er waren ook nog geene gelden voor dit doel beschikbaar gesteld. De minister heeft ook eenige inlichtingen gegeven omtrent den gemiddelden waterstand op, en de aanslibbingen in de Schelde, die te Antwerpen de gemoederen sedert lang bezig houden. Te oordeelen naar de peilingen in de laatste jaren, op drie verschillende gedeelten van de rivier gedaan, zou de waterstand daar in 1860 en 1861 wel aanmerkelijk minder zijn geweest dan in 1859, maar toch ook veel hooger dan in 1858 en vroeger. De regering heeft uit dit resultaat aanleiding genomen om te verklaren dat, men zich niet bezorgd behoefde te maken en de scheepvaart voor de toekomst niets te duchten had. Mogt de verzanding werkelijk zoo aanmerkelijk worden, dat men nadeelen voor de vaart daarvan 't onvermijdelijk gevolg mogt achten, dan zou de regering een voorstel doen tot indijking van de schorren, wassende tegen den thans bestaanden polder van Santvliet. Eene landaanwinning van 430 bunders gronds zou daardoor worden verkregen, maar de bedijking zou 1,500,000 franken eischen. Met het oog op die som, zou de regering het wenschelijk achten, tot die inpoldering eerst in geval van hooge noodzakelijkheid over te gaan.

— De liberale vereeniging te Antwerpen heeft 28 maart eene vergadering gehouden en, na verscheidene heftige redevoeringen te hebben aangehoord, besloten eene petitie aan den koning te zenden, behelzende:

1. Dat de staat de eigenaars van land waarop ten gevolge van de nieuwe fortifikatiewerken militaire servituten worden gelegd moet schadeloos stellen.

2. Dat geene enkele militaire dienstbaarheid kan gelegd worden binnen de stad en dat degene welke mogten bestaan zullen worden opgeheven.

3. Dat de twee citadellen ten noorden en ten zuiden van Antwerpen dadelijk moeten weggeruimd worden.

— De koning heeft aan acht leden der Zwarte bende, thans te Charleroi gedetineerd, gratie van de doodstraf verleend, en hunne straf veranderd in die van levenslangen dwangarbeid. Twee der veroordeelden echter, met name J. B. Boucher, oud 44, en Auguste Leclercq, oud 33 jaren, zijn reeds zaturdag op de Groote markt te Charleroi geguillotineerd.

Frankrijk.

Het budget voor 1863 is 27 maart aan het wetgevend ligchaam aangeboden. Het bevat eene buitengewone ontvangst van 138 millioen franken, waaronder de opbrengst der belasting op het zout voor 31,530,000 franken en die op de suiker voor 36,840,000 franken voorkomen. In het geheel bedragen de ontvangsten 1,745,506,733 franken en de uitgaven 1,729,897,877 franken. Onder dit laatste cijfer komt alleen de civiele lijst voor als 26,500,000 fr., de senaat als 6,375,000 fr., het wetgevend ligchaam voor meer dan 3 millioen franken.

— De ambassadeur van Turkye aan het fransche hof, Vely-Pacha, is teruggeroepen. De reden daarvan schijnt te moeten gezocht worden in de weinge overeenkomst van gevoelen die er thans bestaat tusschen hem en den minister van buitenlandsche zaken te Konstantinopel, op het punt der politieke veranderingen aldaar in te voeren.

— Men ziet binnen kort eene geschiedenis te gemoet van Cavour, welke te Parijs zal worden uitgegeven. De dokumenten en stukken daarbij gevoegd, zullen een belangrijk licht kunnen werpen op den toestand van Italië; eene kwestie die steeds van europeesch belang kan genoemd worden.

— Onderscheidene takken van nijverheid schijnen weder een beter tijdperk te gemoet te gaan. Vooral in de zijdeindustrie te Lyon vertoont zich meerdere levendigheid.

— Dezer dagen gaf de gravin Walewska een gekostumeerd bal. De oude kamerheer Bacciocchi verscheen in het kostuum van Fontanarose en had daartoe uit Londen de keur der nieuwste parfumeriën ontboden, die hij onder de dames uitdeelde. In plaats echter van spitsvondige epigrammen vonden de dames onder iedere sierlijke enveloppe een exemplaar van het bekende lied „Le lion du quartier latin." De bediende van den engelschen parfumeur, een fransch uitgewekene, had namelijk op deze wijze dit lied tot zelfs aan het keizerlijke hof willen binnen smokkelen.

Italië.

Garibaldi is gedurende zijn verblijf te Milaan steeds het voorwerp geweest van het enthousiasme der menigte. Bij het bezoek dat de generaal bragt aan den bejaarden dichter Manzoni, heeft deze Garibaldi niettegenstaande zijn hoogen ouderdom beneden aan den trap ontvangen. „Generaal," zeide Manzoni, „ik voel mij steeds gering in tegenwoordigheid van een krijgsman der Duizend; welk gevoel moet mij thans niet bezielen nu ik hun aanvoerder voor mij zie?" „Ik heb slechts mijn pligt gedaan!" was het antwoord van Garibaldi.

Bij zijn vertrek gaf de generaal aan Manzoni het kleine bouquet viooltjes, dat hij in de hand had. „Dank, generaal," zeide de italiaansche dichter, het zal mij eene herinnering van hooge waarde zijn gedurende de laatste dagen die mij nog wachten."

Dezer dagen heeft Razzadoro, een soldaat der Duizend, zich van 't leven beroofd, daartoe gebragt door de uiterste armoede. Garibaldi, die door dit voorval diep getroffen was, ontving van een rijk milaneesch burger de volgende brief:

„Generaal, ik verzoek u om zoo dikwijls en voor welke som gij noodig oordeelt, wissels op mij te trekken, opdat wij een voorval als dat van den ongelukkigen Razzadoro zich niet meer zien herhalen. Delfinoni."

— Te Napels worden er voor de aanstaande komst van Garibaldi verschillende feestelijkheden voorbereid. De studenten aldaar hebben zich tot een korps gevormd om hunne diensten Garibaldi aan te bieden.

— Het officiëel dagblad van Turijn bevatte in haar nommer van 28 maart het dekreet, waarbij de ineensmelting wordt bepaald der zuidelijke armee met de geregelde troepen. Het eerste artikel ontbindt de italiaansche korpsen van vrijwilligers. De volgende artikelen hebben betrekking op bijzondere bepalingen met betrekking tot het overgaan der officieren der vrij-korpsen in de geregelde armee. Het rapport, dat dit dekreet voorafgaat, doet de noodzakelijkheid uitkomen om in de italiaansche militaire magt vooral eenheid te brengen. De regering verklaart overigens zich niet te willen ontdoen van den bijstand der vrijwilligers, in geval van oorlog, die echter afgedankt zullen worden na het eindigen daarvan.

— Bij gelegenheid van den verjaardag van 22 maart 1848 vreesde men verscheidene demonstratiën te Venetië, die echter gebleken zijn onbeteekenend te wezen, hoewel zij toch vele arrestatiën ten gevolge hebben gehad. Het manifest dat eenige dagen te voren door het revolutionair komité van Venetië afgekondigd was spoorde de burgers van die stad aan „om dien verjaardag met vertrouwen en als een nationaal feest te vieren, opdat de gedachtenis van vroegeren zegepraal een prikkel wezen mogt om het voorbeeld hunner vaderen te volgen. Leve onze koning Victor Emmanuel!"

— De telegrafische berigten van zaturdag melden dat de rooverijen in de napelsche provinciën weder veel uitbreiding ontvangen hebben en wel vooral in la Capitanate en la Basilicate. De roovers schijnen meest allen vreemdelingen te zijn.

— Volgens Les nationalités zal het ministerie nog in deze week voltallig worden gemaakt.

— Merkwaardig is het berigt uit Napels dat zich in Italië meerdere beweging tegen het wereldlijk gezag des pausen begint te openbaren onder de priesters en geestelijken. Aan het hoofd dier beweging bevinden zich Liverani, Passaglia en de priester Antonio Isaïa. De laatste is te Napels aangekomen en zal ook verscheidene italiaansche steden bezoeken om de geestelijken een adres te doen onderteekenen, strekkende om den paus te verzoeken zich zoo mogelijk van den last der wereldlijke magt te ontheffen.

— La patrie heeft van zijn korrespondent te Rome opmerkelijke bijzonderheden vernomen betreffende de plegtigheid der heiligverklaring van de japannesche martelaren. We willen ze hier in 't kort zamentrekken.

„Tegenwoordig hoort men over niets spreken dan over de heiligverklaring en het concilie dat bij die gelegenheid (8 junij) zal gehouden worden. Talrijke werklieden zijn bezig met alles voor de plegtigheid in orde te brengen en een gedeelte van de kolonade van de St. Pieterskerk is tot werkplaats voor hen ingerigt.

Binnen weinige dagen zullen door den kardinaal-vikaris openbare gebeden worden voorgeschreven, en het houden van vastedagen aanbevolen.

Zoodra er een genoegzaam getal bisschoppen te Rome zal zijn aangekomen, zal de paus met hen en het heilige college twee of meer openbare konsistoriën houden, naar mate het aantal zaken dat beslist zal moeten worden. In deze konsistories zal men de heiligheid der gelukzaligen die men kanoniseren wil, bepleiten. De paus zal deze bijeenkomst sluiten met de verklaring dat hij, alvorens tot een zaak van zoo hoogen ernst over te gaan, met de rondom zich vergaderde kardinalen en prelaten wil raadplegen. Vervolgens zullen onderscheidene half openbare konsistoriën worden gehouden, waarin over de akten der kanonisatie zal worden geraadpleegd. Iedere kardinaal, iedere bisschop wordt op zijne beurt gehoord; hij zal mondeling advies uitbrengen, en men zal aanteekening houden van de bezwaren die mogten worden aangevoerd.

Op den dag der heiligverklaring zullen de volgende feesten en ceremoniën plaats hebben, welke door de overlevering worden voorgeschreven: De hoofdkerk van het vatikaan wordt geheel met prachtige draperiën versierd; zij zal schitteren door eene buitengewone verlichting; het schip der kerk wordt versierd met geschilderde medaljons, waarop de wonderen, verrigt door de gelukzaligen die men kanoniseert, zijn afgebeeld.

Des morgens ten 10 ure daalt eene lange processie, uit de geheele geestelijkheid van Rome bestaande, in twee afdeelingen de trappen af van de kapel Sixtine, te midden van dubbele rijen troepen. De geestelijken en priesters houden elk eene brandende waskaars in de hand; dan volgen de geschilderde standaards die op het altaar zullen worden geplaatst en waarop heiligen en martelaren zijn afgebeeld. De paus, boven wiens hoofd een verhemelte wordt gedragen, is gedost in zijn schitterendst pauselijk prachtgewaad; hij houdt mede eene brandende waskaars in de hand en wordt voorafgegaan door al de romeinsche overheden, zoowel kerkelijke als burgerlijke, de geestelijken der pauselijke kapel, de prelaten en officieren van het pauselijk hof.

De processie trekt de dubbele kolonade van St. Pieter door, begeeft zich onder het gewelf van de hoofdkerk van het Vatikaan. In de St. Pieterskerk gekomen aanbidt de paus het heilige sakrement, beklimt den pauselijken zetel en ontvangt de bewijzen van gehoorzaamheid van al de kardinalen, patriarchen, aartsbisschoppen en bisschoppen die zich in het heiligdom hebben begeven.

De kardinaal-prokureur der kanonisatie, van een advokaat der konsistorie vergezeld, nadert nu den paus en doet hem de

drie gebruikelijke verzoeken om tot de kanonisatie over te gaan.

Op het eerste verzoek antwoordt de paus door het orgaan van zijn sekretaris, dat men in een zaak van zoo groot belang het gebed moet te hulp roepen, en hij verlaat zijn zetel om de litaniën der heiligen aan te heffen.

Op het tweede verzoek doet de paus antwoorden dat men vóór alles den heiligen geest moet afsmeeken; andermaal knielt hij en vangt het gezang aan „Veni Creator."

Op het derde verzoek antwoord de pauselijke sekretaris dat zijne heiligheid zijne onherroepelijke beslissing zal uitspreken. De advokaat van het konsistorie dankt dan den paus in naam van den kardinaal-prokureur, terwijl deze de hand en de knieën van den paus kust. De advokaat van het konsistorie verzoekt vervolgens aan de pauselijke opper-geheimschrijvers het toegezegde dekreet kenbaar te maken; waarop het met luider stemme wordt voorgelezen. De paus heft het Te Deum aan, waarvan het gezang door het koor wordt voortgezet. De menigte werpt zich op de knieën; het gebulder van het kanon doet de hoofdkerk schudden, en alle klokken van Rome blijven gedurende een uur luiden.

Het Te Deum wordt opgevolgd door de officiële aanroeping der nieuwe heiligen en de paus schenkt eene eerste zegening. Dan volgt eene groote mis en de paus spreekt eene lofrede uit op de gelukzaligen wier kanonisatie heeft plaats gehad.

Nadat de kardinalen, vergezeld van de bloedverwanten der heiligverklaarden, offeranden van waskaarsen, van brood en wijn hebben aangeboden, spreekt de paus van boven van het balkon van St. Pieter den zegen uit en de plegtigheid is geëindigd.

Des avonds wordt het vatikaan schitterend geïllumineerd."

HANDELSBERIGTEN.

De voorraad van Banca tin op ontvang-cedullen, voor de Nederlandsche handelmaatschappij, was den 31 maart:

	1861.	1862.
te Amsterdam . . . . . / „ Rotterdam . . . . . / „ Middelburg.	41,454 blokk.	36,066 blokk.
Afgeleverd in maart . .	9,500 „	4,335 „
Nieuwe voorraad.	129,244 „	115,726 „

Meekrapprijzen.

Rotterdam 31 maart. Hoewel er heden weinig geveild werd waren de prijzen bij een redelijken handel zeer vast.

Graanmarkten enz.

Amsterdam 31 maart. Tarwe en gerst onveranderd. Raapolie op zes weken f 46¼. Lijnolie op zes weken 38.

Rotterdam 31 maart. Tarwe, rogge en paardenboonen waren heden 20, gerst 10, erwten, witte- en bruineboonen 50 cent lager.

Axel 29 maart. Tarwe f 10,25 a f 11,50; Rogge f 7,95 a f 8,40; Wintergerst f 5,85 a f 6,30; Zomer dito f 5,30 a f 5,60; Haver f 3,45 a f 3,75; Paardenboonen f 7,95 a f 8,40; Duivenboonen f 8,40 a f 8,65; Bruineboonen f 11,20 a f 13,05; Groene erwten f 9,80 a f 10,25; Gele dito f 9,35 a f 9,80; Graauwe dito f 9.80 a f 10,50; Boekweit f 7,— a f 7,30.

Prijzen van effekten.

Amsterdam 31 maart.

Nederland.	Certifik. Werkelijke schuld	2½ pct.	63⅛
	dito Nationale dito	3 „	—
	dito dito dito	4 „	98⅝
	Aand. Handelmaatschappij	4½ „	139¼
Rusland.	Oblig. 1798/1816	5 „	101⅝
	Certifik. Hope & co.	4 „	72⅞
	dito dito 1855, 6de serie .	5 „	91⅛
	dito	6 „	—
	Aand. spoorweg		190½
	Leening 1860	4½ „	—
Polen.	Schatkistobligatien	4 „	—
Spanje.	Obligatien	2 „	43
	dito binnenlandsch	3 „	47⅛
	Certifik. coupons bewijzen		—
	Krediet instelling		—
Oostenrijk.	Obligatien Weener metalliek . . .	5 „	46 13/16
	dito amsterdamsche	5 „	69⅛
	dito nationale	5 „	56⅛
	dito 1847/1852	2½ „	—
	Bank aktien	3 „	700
Belgie.	Certifikaten bij Rothschild	2½ „	54¼
Portugal.	Obligatien	3 „	45
	dito nieuwe	3 „	44⅜
Grenada.	dito		16⅛
Venezuela.	dito	2½ „	22⅛
Illinois.	dito	7 „	83⅝
Mexiko.	dito	3 „	33⅛

Coupons en losbare obligatien.

Amsterdam 27 maart. Metalliek f 21,35; Napelsche f —,—; Diverse engelsche in £ f 11,72½; Engelsche Russen f 11,72½; Fransche f 55,62½; Belgische f 55,75; Pruissische f 34,62½; Spaansche piasters f 2.38; Spaansche coupons per fr. f —,—; Hamb. Russen f 31,87½; Russische in zilveren roebels f 32,25; Poolsche in fl. f 27,12½; Nationale metalliek f 28,95; Dollars f 2,31.

ZEETIJDINGEN.

Volgens telegrafisch berigt is het kofschip *De zwaan*, gez. W. Riedijk, den 30 maart te Liverpool aangekomen van Rio Grande. Alles wel aan boord.

ADVERTENTIEN.

Ondertrouwd:

F. H. MICHELSEN,
Beroepen Predikant bij de Luthersche Gemeente te Middelburg,
Dordrecht,
den 28 Maart 1862.
en
C. S. DE HAAN.

Heden beviel door Gods goedheid voorspoedig van eene Dochter NETTE TURCKHEIM, geliefde Echtgenoot van
Middelburg, I. L. PINTO L.J.z.,
den 28 Maart 1862. Dentiste.
Eenige kennisgeving.

Heden overleed, tot diepe droefheid van mij en zijne Broeders en Zusters, in den ouderdom van ruim 34 jaren, mijn geliefde Zoon, de Heer L. H. F. BERTEL, in leven Geneesheer alhier.
Westkapelle, J. BERTEL — van Heeve.
den 28 Maart 1862.
Algemeene kennisgeving.

Heden overleed, tot mijne diepe smart en groote droefheid, mijne hartelijk geliefde Echtgenoot J. C. BOUQUET, in den ouderdom van ruim 52 jaren.

Hoe zwaar mij het verlies valt, hoop ik echter Gode te mogen zwijgen.
Middelburg, E. BOERS.
den 29 Maart 1862.

Ik betuig langs dezen weg mijn opregten dank, voor de deelneming bij het overlijden van mijne waarde Huisvrouw MARIA HOUMES.
Middelburg, J. PEEK.
den 1 April 1862.

AANKONDIGING.

HEDEN, den 29sten Maart 1862, heb ik WILLEM ZOELLER, Deurwaarder bij de Arrondissements Regtbank te Middelburg, wonende aldaar, als zoodanig gepatenteerd,

Ten verzoeke van WILHELMINA VAN PUFFELEN, Werkster, thans wonende te Rotterdam, Huisvrouw van JOHANNES DE MUNCK, thans afwezig;

Kiezende zij domicilie te Middelburg, ten Kantore van den Heer HUBERTUS REKKER, Procureur bij de Arrondissements Regtbank te Middelburg, wonende aldaar, in de Bogaardstraat, wijk D numeris 34/35, die voor haar werkzaam is, — Gedagvaard:

JOHANNES DE MUNCK voornoemd, wiens tegenwoordige woon- of verblijfplaats aan mijne Requirante is onbekend, diensvolgens Exploit doende bij aanplakking aan de hoofddeur van de Gehoorzaal der Arrondissements Regtbank voornoemd, en voorts door afgifte van eene tweede kopie aan den Edel-Achtbaren Heer Officier van Justitie bij gemelde Regtbank, mijn Exploit doende ten Parquette, ten Stadhuize te Middelburg, en aldaar sprekende tot Z.Ed. Achtb. in Persoon, die het origineel dezes voor gezien heeft geteekend, —

Om te verschijnen op Woensdag den 4den Junij 1862, des voormiddags ten tien ure, in de Raadkamer der Arrondissements Regtbank te Middelburg, voor de Heeren Regters Mrs. DE STOPPELAAR en VAN SON, als Commissarissen, ten na te melden einde benoemd, ten einde met de Requirante te worden gehoord op het door haar gedaan verzoek, strekkende om kosteloos te mogen geding voeren in de door haar te ontginnen Procedure tot Echtscheiding, tegen haren genoemden Man, ter zake van kwaadwillige verlating, met al de gevolgen en aankleve van dien.

En heb ik Deurwaarder, Exploit doende op de wijze boven gemeld, voor den gedaagde afschrift gelaten zoo van voormeld Request en daarop geslagen appointement (geregistreerd) als van dit Exploit. De kosten zijn nihil.

(Get.) ZOELLER, Deurwaarder.

Gezien door ons, Officier van Justitie bij de Arrondissements Regtbank te Middelburg, het origineel van dit Exploit, waarvan aan ons afschrift is overgegeven.

Middelburg, den 29 Maart 1862.

(Get.) J. SPOOR.

Gratis geregistreerd te Middelburg, den 29 Maart 1862 Deel 32, folio 70 recto, vak 8: één Blad en één renvooi.

De Ontvanger, (get.) Röell.

De geannonceerde openbare VERKOOPING van het **KASTEEL WESTHOVE** zal **geen voortgang** hebben. Van de uitgereikte Toegangkaarten tot bezigtiging kan geen gebruik meer gemaakt worden.

De Notaris P. VAN DE GRAFT zal op Woensdag den 2den April 1862, des voormiddags ten 10 ure, in de Gemeente **Ritthem**, in de Herberg bewoond door P. HEERES, in het openbaar presenteren te verkoopen:

EENE HOFSTEDE, met HUIZING, SCHUUR en verdere Gebouwen, met de daarbij behoorende **LANDEN**, ter gezamenlijke grootte van 12 Bunders, 05 Roeden, 70 Ellen, bewoond en in gebruik geweest bij wijlen de Weduwe ABRAHAM MARIJS; welke zoo in afzonderlijke Koopen als in eene massa zullen worden geveild.

Na afloop van welke Verkooping nog zal worden gepresenteerd:

1. 1 Bunder 15 Roeden 20 Ellen **Weiland**, gelegen in de Gemeente Oost- en West-Souburg;
2. 1 Bunder 20 Roeden 10 Ellen **Weiland**, gelegen als boven;
3. 1 Bunder 47 Roeden 70 Ellen **Weiland**, gelegen als boven;
4. 78 Roeden 70 Ellen **Bouwland**, gelegen in de Gemeente Ritthem;
5. 25 Roeden 40 Ellen **Weiland**, gelegen in de Gemeente Oost- en West-Souburg;
6. 1 Bunder 67 Roeden **Weiland**, gelegen als boven.

Alles in eigendom toebehoorende aan PIETER DE BUCK.

Nadere inlichtingen te bekomen ten Kantore van voornoemden Notaris, waar het Kadastrale Plan ter inzage ligt en gedrukte Notitiën verkrijgbaar zijn.

De Notaris D. UYTTENHOOVEN, residerende te **Vlissingen**, zal op Vrijdag 4 April 1862, des voormiddags ten tien ure, aan het Stads Verkoophuis aldaar presenteren te verkoopen

EENEN INBOEDEL,

bestaande in Chiffonnières, Linnenkasje, ronde en vierkante, Speel- en andere Tafels, Stoelen met Zwarte en Matten Zittingen, Canapés, Vuurhaarden, Spiegels, Schilderijen, Bedden met toebehooren, Koper, Tin, Glas en Aardewerk; eene partij Heeren- en Dames **Laarzen,** Stoffen, Lederen en verlakte **Schoenen,** alles net en soliede bewerkt, verlakt Leder, Pantoffels, Patronen en wat meer zal worden gepresenteerd.

Daags te voren voor een ieder te zien. Nette en zindelijke Goederen kunnen worden bijgebragt. Adres:

D. BUCHEL,
Ondernemer van Publieke Verkoopingen.

De Notaris P. VAN DE GRAFT zal, na bekomene Regterlijke magtiging, in tegenwoordigheid van getuigen, op Maandag den 7 April 1862, des voormiddags ten 10 ure, in de Herberg genaamd **Havenzigt**, buiten de Haven-barrière, in de Gemeente Middelburg, publiek bij opbod en afslag presenteren te verkoopen:

Een **HUIS** en **ERVE** met annexe **SMEDERIJ en TUIN**, staande en gelegen aan het einde van den voormaligen Oost-Havendijk, bij de Houtzaagmolens, Gemeente Middelburg, gemerkt wijk U no. 14, Kadastraal bekend sectie G no. 228 en 229, bewoond door de Weduwe FREDERIK DE MUYNCK.

Zijnde gemeld Vast Goed Vrijdag en Zaturdag, den 4 en 5 April 1862, van des voormiddags 9 tot des namiddags 4 ure voor een ieder te bezigtigen.

Nadere inlichtingen te bekomen ten Kantore van voornoemden Notaris.

VOORTS zal bovengemelde Notaris, op Dingsdag den 8 April 1862, des voormiddags ten 10 ure, voor bovengemeld Huis en Smederij, presenteren te verkoopen

EENIGE SMIDS-GEREEDSCHAPPEN

benevens **MEUBELAIRE** en verdere **GOEDEREN.**

TAPIJTEN EN BEHANGSELPAPIEREN.

De ondergeteekende berigt de ontvangst van een fraai assortiment Fransche Behangselpapieren, Velouté Tapisserie, Schotsche, Wollen en Haren Tapijten.

F. M. BEUNKE.

De ondergeteekende heeft de eer te berigten, dat hij de **BAKKERIJ** van M. VAN MEERENDONK heeft overgenomen; beveelt zich langs dezen weg minzaam aan, belovende eene prompte en zindelijke bediening.

C. LUYK, Vlasmarkt, L no. 6.

BRANDSTOFFEN.

IN LOSSING puike **RUHR-KOLEN**, en aan het Pakhuis, droog **Olmen Vaamhout**, à f 7,50, en **Zachthout**, à f 5,50 de Wis; **Turf**, à 75 cent, de 100 stuks en hooger; zware **Mutsaards**, van f 9 tot f 11.

Bij A. H. INGELSE, 's Gravenstraat.

TE KOOP

2000 Schoven best DEKRIET, ter dikte van 22 Rijnlandsche Duimen, tegen den prijs van f 6,50 per honderd. — Franco Brieven bij HENDERIK GRENS te **Puttershoek.**

Een **Meisje**, niet beneden de vijftien jaar, benoodigd. Adres bij VAN BENTHEM & JUTTING.

DILIGENCEDIENST

van MIDDELBURG op GOES vice versa.

Vertrekt met 1 April 1862 van Middelburg voormiddag 7 ure, namiddag 5 ure; van Goes voormiddag 6½ ure, namiddag 4½ ure.

De Directie der **Stoomboot NASSAU**, varende tusschen **Neuzen** en **Gent**, adverteert dat met 1 April aanstaande de Zomerdienst een aanvang neemt, en de uren van afvaart, op ZONDAG, DINGSDAG, DONDERDAG en VRIJDAG, bepaald zijn des morgens ten 4½ ure van **Neuzen** en des namiddags 4 ure van **Gent**, terwijl des Maandags de afvaart van Neuzen onmiddellijk na de aankomst der Stoomboot van Vlissingen zal plaats hebben, om ten 5 ure des namiddags van Gent terug te keeren.

Neuzen, 29 Maart 1862.

STOOMBOOTDIENST

TUSSCHEN MIDDELBURG EN ROTTERDAM.

Uren van vertrek in April.

VAN MIDDELBURG:				VAN ROTTERDAM:			
Dingsdag	1	's midd.	12,30	Dingsdag	1	's morg.	9,45
Donderdag	3	's morg.	6 ure.	Woensdag	2	„	10,15
Vrijdag	4	„	6	Vrijdag	4	„	10,30
Zaturdag	5	„	6	Zaturdag	5	„	10,30
Zondag	6	„	5	Zondag	6	„	10,30
Maandag	7	„	5	Maandag	7	„	10,30
Dingsdag	8	„	6	Dingsdag	8	„	10,30
Donderdag	10	„	8	Woensdag	9	's midd.	12 ure.
Vrijdag	11	„	8,30	Vrijdag	11	's morg.	[illegible]
Zaturdag	12	„	9	Zaturdag	12	„	[illegible]
Zondag	13	„	10	Zondag	13	„	[illegible]
Maandag	14	„	11	Maandag	14	„	[illegible]

SNELPERSDRUKKERIJ VAN DE GEBROEDERS ABRAHAMS.